

Mudina pamosties no garīgā kūtruma

Foto - E. Gabranovs

2019. gada 26. novembris. Šonedēļ pašvaldības uzņēmuma "San-tex" darbarūki laukumā pie Balvu Kultūras un atpūtas centra uzstādīja 10 metrus augstu egli, kas dzimusi un augusi pie Lazdogas ezera. Jau trešo gadu egli Balviem dāvina uzņēmējs un novada domes deputāts Tālis Korlašs. Lūgts atklāt, vai arī viņa mājās būs eglīte, deputāts atjokoja: "Būs, bet ne tik liela." Viņš visiem novēl mieru un satību: "Lai piepildās visi sapniši un sapņi!"

Edgars Gabranovs

Svētdien iedegsim pirmo svecīti Adventes vainagā. Balvu katoļu draudzes prāvests Mārtiņš Klušs taujāts, kā, viņaprāt, jāsaņūda svētki, uzsver: "Iesākot Adventa laiku, mums atkal no jauna ir ļauts piedzīvot, cik tuvs mums ir Tas, kurš ir radījis pasauli, kurš virza vēstures gaitu un kurš par mums rūpējas tik ļoti, ka savā laipnībā gāja līdz galam - pats kļūdam par cilvēku. Mums ir ļauts piedzīvot šo lielo un fascinējošo noslēpumu - Viņš ir Dievs ar mums, vēl vairāk: Viņš ir Dievs, kas kļuva viens no mums."

"Adventa laikā Evgāņģēlija lasījumi aicina pamosties no garīgā kūtruma un atgriezties, lai satiktu Dievu, kurš vēlas mūs satikt, mūs apgaismot ar savu žēlastību un ienākt mūsu dzīvē: "Mostieties, atgriezieties pie taisnīgas dzīves un esiet gatavi satikt Pestītāju!" Un kā šodien ir mums? Arī mēs gribam mieru un nevēlamies, lai kāds mūs pamodina no mūsu grēkos iestigušā dzīvesveida. Ja kāds tomēr iedrošinās mums aizrādīt par laika nopietnību un garīgās dzīves pagrimumu vai brīdināt mūs par tuvojošām briesmām, tad tas tiek izsmiets un nosaukts par miera traucētāju un nepatiesu baumu cēlēju. Mēs varam sevi salīdzināt ar lielpilsētas iedzīvotājiem, kas katru nakti dzird ugunsdzēsēju mašīnu, ātrās palīdzības un policijas mašīnu sirēnu kaukšanu. Šis skaņas domātas citiem. Kaut kur jau notikusi nelaime, kaut kur citur deg, tāpēc lielākā daļa cilvēku apgriežas uz otriem sāniem, uzliek spilvenu uz galvas un turpina gulēt, nemaz neko nemanot.

Ir Adventa laiks. Laiks, kas mūs pamodina no vienalīdzības miega, jo pats Jēzus mūs aicina: "Esiet nomodā un lūdziet Dievu vienmēr" (Lk 21, 26). Adventa sauciens negrib mūs pamodināt nāvei, bet gan dzīvībai. Ne jau neticīgo sauciens, ka nav nekādas jēgas baznīcas lūgšanām un

dievkalpojumiem dāvā cerību dzīves grūtībās un pārbaudījumos. Bet gan ticīgo sauciens ved pie atziņas, ka mums priekšā stāv jauns ceļš, jauna iespēja cerībā, ka glābšana ir tuvu, jo Kungs nāks drīz. Jā, Kungs, kuru mēs gaidām atnākot godībā, Viņš ir mūsu Pestīšana un Dzīvība, kas spēj pārveidot mūsu sirdis.

Adventa aicinājums grib mūs pamodināt, lai mēs neģūjam pasaulīgo izpriecu, veikalu reklāmu piedāvājuma iespējās. Nakts tumsā atspīd gaisma, kas kļūst par Dienu. Cerība aizvieto bezcerību, dzīvība - nāvi. Ieskatīsimies Kristus dzīvē un, sekojot Viņa pēdās, ieklausīsimies Viņa vārdos: "Nebaidieties, Es uzvarēju grēka ļaunumu, to, kas šķir cilvēku no Dieva mīlestības!" Advents nozīmē atnākšanu, jo domājam par trīskāršu Kristus ierašanos: gaidām Viņa piedzimšanu Betlēmē, Kristus ienākšanu mūsu dvēselēs un Viņa otrreizējo atnākšanu pasaules beigās. Ar Kristus ierašanos pasaulē laiks ieguva citu dimensiju, tomēr Kunga diena ir un paliek ticības noslēpums. Pasaules beigās viss tiks pārveidots, šķīstīts un ietērpts debesu godībā. Bet mēs nezinām ne dienu, ne stundu, kad Viņš parādīsies visā savā godībā. Lai gan Jēzus klātbūtne jūtama gan caur Vissvētāko sakramentu, gan caur Viņa iestādīto Baznīcu. Šo dienu gaidot, ticīgajiem jādzīvo cerībā, kā apustulis Pāvils vēstulē Titam saka: "Jādzīvo apdomīgi, taisnīgi un dievbijīgi šajā pasaulē, gaidot svētīgo cerību un lielā Dieva un Pestītāja Jēzus Kristus godības atnākšanu!" Neviens nezina, kad Kristus atnāks, tāpēc ir pamats gatavoties un izdaiļot dvēseli ar tikumiem un Dieva mīlestību. Adventa laiks ir ļoti piemērots, lai apcerētu šo dienu, lai tā būtu ieguvums un pamudinājums paciest visas vajāšanas, grūtības Kristus dēļ, lai tādā veidā veicinātu taisnības, mīlestības un miera izplatīšanos starp cilvēkiem. Apustulis Jānis savu Atklāsmes grāmatu nobeidz ar vārdiem: "Nāc, Kungs Jēzu!" Lai mūsu ilgas pēc Kunga dienas arvien pieaug, tāpēc sagatavosim savās dvēselēs cienīgu mājokli Kristus jaunai piedzimšanai," novēl prāvests.

Īsziņas

Nākamajā
adugunī

- **Vienviet ūdens par daudz, citur nav pat labiercību**
Par ko raizējas Krišjāņu pagastā
- **Profesijas dzejoļos un zīmējumos**
Apbalvo "Zebra"

Plāno izveidot piecus reģionus

Koalīcijas partneri pēc tikšanās 25. novembrī konceptuāli vienojās par piecu valsts administratīvo reģionu izveidi. Tos ir iecerēts veidot uz pašreizējo plānošanas reģionu bāzes, kuru mērķis būs līdzsvarot Latvijas reģionu attīstību. Vienošanās paredz Rīgas, Vidzemes, Kurzemes, Latgales un Zemgales administratīvo reģionu izveidi, kur katram no tiem būs jāizstrādā attīstības plāns, uz kura pamata tiks piešķirts finansējums. Mūspuses deputāts Andris Kazinovskis uzskata, ka viens no administratīvo reģionu izveides ieguvumiem būs atvieglota iespēja pretendēt uz Eiropas Savienības struktūrfondu finansējumu, jo iekšzemes kopprodukta (IKP) līmenis uz vienu iedzīvotāju tiks mērīts katrā reģionā. Līdz šim Latvija bija kā viens reģions.

Apbalvoti "Skolu reitinga 2019" uzvarētāji

Draudzīgā aicinājuma fonda "Skolu reitings 2019" gada apbalvošanas ceremonijā 25. novembrī Latvijas Nacionālajā bibliotēkā sumināja šī gada laureātus un pasniedza balvas par sasniegumiem mācību priekšmetu mācīšanā. Balvu par izaugsmi angļu valodā saņēma Viļakas Valsts ģimnāzija.

Aicina uz koncertu

Balvu teritoriālā invalidu biedrība aicina uz Starptautisko invalidu dienai veltītu koncertu, kas notiks 30. novembrī plkst. 10.00 Balvu Sakrālās kultūras centrā.

Bibliotēku dzīve

Sarakstu palīdz veidot arī lasītāji

Maruta Sprudzāne

Balvu Centrālā bibliotēka jaunākās grāmatas iepērk katru mēnesi, izvēloties vai nu apgāda "Virja", vai arī "Zvaigzne ABC" izdevumus. Ši lasāmviela aizvien piesaista interesi, un šis grāmatu plaukts tukšojas ļoti ātri.

Lasītāju apkalpošanas nodaļas pieaugušo abonementa vecākā bibliotekāre Svetlana Kirillova stāsta, ka grāmatu izvēli nosaka arī paši lasītāji. Informāciju par lasāmvielu jaunumiem tagad publicē daudz gan masu medijos, gan dažādos interneta portālos. Zinātkārākie lasītāji to ātri pamana, piefiksē un savu vēlmi saņem un lasīt to vai citu grāmatu izsaka arī Balvu Centrālās bibliotēkas darbiniekiem. Tas ir noderīgi, jo palīdz komplektēt iegādājamo grāmatu sarakstus. Pēc laika šie pasūtījumi nonāk apgādu adresēs, tad bibliotēka saņem pašas grāmatas, darbinieki dokumentē un apstrādā informāciju, un vēl pēc laika tās izliek jaunāko grāmatu plauktā. Bibliotekāre atklāj, ka nereti šajā

dienā pirms durvju atvēršanas viņi stāv pat rindā. Daudziem citīgiem lasītājiem ir interese un kāre vienam no pirmajiem saņemt un izlasīt nesen klajā laistu darbu. Ar informāciju par jaunāko lasāmvielu var iepazīties arī neklātienē, atverot bibliotēkas mājaslapā attiecīgo sadaļu par jaunumiem. Tur var pārskatīt arī katalogu, lai zinātu, ir konkrētā grāmata bibliotēkas rīcībā vai vēl nē. Katalogā parādās visas Balvu reģiona bibliotēku grāmatas, arī Rugāju, Viļakas un Baltinavas bibliotēkas.

Balvu Centrālajā bibliotēkā šogad ieviesta kārtība, ka arī novadpētniecības lasītavas jauninājumi nonāk bibliotēkas pirmā stāva pieaugušo abonementā, kur tos izliek jaunumu plauktā. Starp šiem jaunumiem, piemēram, ir novadnieces Viļakas Cibules un baltinavietes Venerandas Andžānes grāmatīņas. Visizteiktāk lasītāji pieprasa romānus un detektīvus, arī vēsturiska rakstura grāmatas. Popularitāti ieguvuši Karīnas Račko romāni ar erotisku pieskaņu, uz šīm grāmatām ir garas lasītāju rindas. Starp jaunumiem ir esejas par

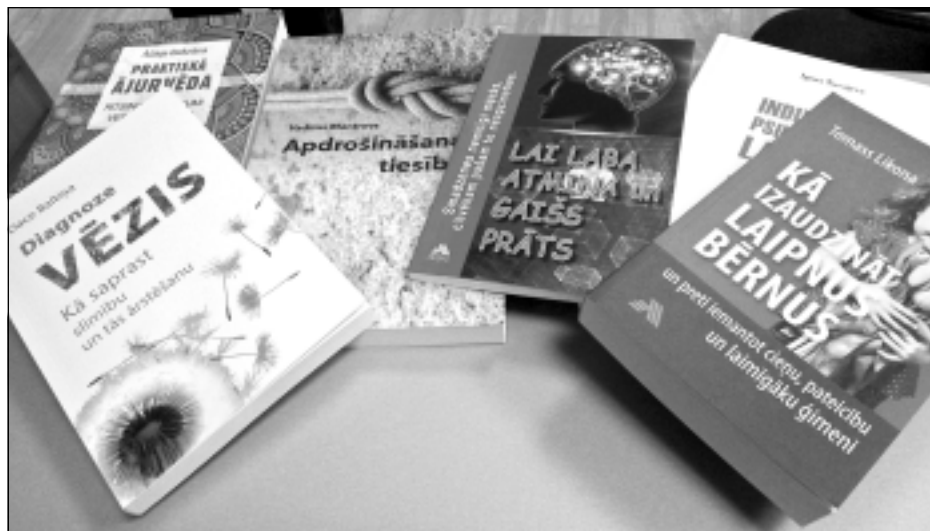

Foto - M.Sprudzāne

Jaunāko grāmatu klāsts. Detektīvi, sieviešu romāni, nopietnas vēsturiskas hronikas vai dzeja... Lasāmvielu katrs izvēlas pēc savām interesēm un ieskatiem.

Latvijas vēsturi.

"Mums ir ļoti čakli lasītāji, starp kuriem ir tādi, kuri cenšas atnākt vai uz katru jauno grāmatu dienu un stāv aiz durvīm," stāsta

bibliotekāre Svetlana. Čaklo lasītāju viņa portretē kā cilvēku vidējos gados, galvenokārt vīrieti. To vidū pamanāmi izceļas viss prokuratūras darbinieču kolektīvs.

Viļakā grāmatas dažādām gaumēm

Zinaida Logina

Viļakas novada bibliotēkā, plānojot grāmatu pirkumus, domā par dažādām gaumēm - vēsturisku notikumu aprakstiem, trilleriem, romantiskiem dāmu romāniem, biogrāfiskiem un dokumentāliem stāstiem.

"Īsajās novembra dienās, kad logā sitas lietis un vējš, dvēselei gribas ko gaišu - sveces liesmiņu, tējas tasi un labu grāmatu. Lasītāji iecienījuši Daces Judinas, Noras Ikstenas, Ingunas Baueres romānus. No ārzemju autoriem pieprasīti - Roberts Galbraits, Lūsinda Railija, Ketija Kellija. Lielu interesi izraisīja Andra Akmentiņa grāmata "Skolotāji". Gada sākumā daudzi centās izlasīt Santas Mežabeles, istajā vārdā Antoņinas Ločmeles, dokumentālo romānu "Vilkam cēla dvēselīte" par Vecumu pagasta iedzīvotāju piedzīvoto Sibīrijā," stāsta bibliotēkas vadītāja Rutta Jeromāne. Viņa piebilst, ka lasītājiem gaumes atšķiras, tāpēc grāmatas meklē un iepērk pēc iespējas dažādākas. Lasītāja Anna

Circene pauž prieku, ka bibliotēkā strādā laipni, atsaucīgi un zinoši darbinieki. "Man patīk bibliogrāfiski darbi, lasu arī kriminālromānus. Uz bibliotēku aizeju reizi mēnesi un parasti izņemu sešas grāmatas. Lasīšana man bijusi svarīga visu dzīvi, tā ir kā otrā maize," saka Anna. Ar lielu interesi viņa lasījusi britu kriminālromānu rakstnieces Rutas Vēras darbu "Sieviete no desmitās kajītes", Lūsindas Railijas "Itāļu meitene". Anna priecājas, ka ir iespēja pierakstīties rindā uz jaunākajām grāmatām. Arī mājās viņai savulaik bijis daudz grāmatu no sērijas "Izcilu cilvēku dzīve", Jaunsudrabiņa darbi un citu pazīstamu latviešu autoru darbi. Bieža lasītavas apmeklētāja ir Valentīna Krēmere, jo dzīvo attālu no Viļakas centra un, gaidot autobusu, laiku pavada bibliotēkas lasītavā. Viņa gan smeļ, ka pašlaik laiku lasīšanai atņēmušas un mazdēla suniņa pieskatīšana. "Man ļoti patīk lasīt grāmatas, tikai tagad tam paliek mazāk laika. Ja sāku lasīt, aizraujos, un pārējie darbi paliek novārtā. Ziemeļvalstu literatūras nedēļā Vēršukalna muzejā notika lasījumi, biju turp aizgājusi. Nejausi pamanīju trimdas

Foto - no bibliotēkas arhīva

Ziemeļvalstu Literatūras nedēļā. Šī gada tēma bija "Svētki ziemeļvalstīs". Rīta stundas lasījumos uz bibliotēku bija atnākuši Viļakas pamatskolas 2.klases skolēni ar audzinātāju Inesi. Savukārt cita gadagājuma lasītāji devās uz "Krēslas stundas" lasījumiem "Vēršukalnā".

latvieša Alfrēda Dziļuma grāmatu "Vēja kaņepe", ļoti patika. No lasītavas ņemu uz mājām žurnālus, patīk lasīt par politiķiem, dažādu sabiedrībā pazīstamu cilvēku dzīves gājumus, īpaši par aktieriem," stāsta Valentīna. Lasītāja Ērika Bratuška bibliotēkā meklē grāmatas par vēsturi, dzimtas sīgām. "Ļoti

interesē izzinošā literatūra, psiholoģiska rakstura romāni, interesējos par dažādām netradicionālām lietām. Uz bibliotēku dodos reizi divās nedēļās. Uzskatu, ka Viļakas novada bibliotēkā ir liela grāmatu izvēle. Patīk tur esošā noskaņa, vienmēr skaisti noformētas telpas, laipna apkalpošana," pastāsta Ērika.

Veidosim Ziemassvētku numuru kopā!

Tuvojas Ziemassvētki – ar pārdomām, ar pārsteiguma un paldies vārdu gaidām. Lai Jums un citiem svētkus radītu ar padarīta darba sajūtu, ir īstais laiks padomāt par cilvēkiem, kuri Jums šogad darījuši labu, palīdzējuši, atbalstījuši, stiprinājuši vai vienkārši istajā brīdī bijuši līdzās.

Es saku paldies!

Teksts publicēšanai (par ko un kam sakāt paldies)

Iesūtītāja vārds, uzvārds, adrese, tālrunis

**Nosūtiet kuponu "Vaduguns" redakcijai līdz 17. decembrim.
Jūsu paldies vārdus bez maksas publicēsim Ziemassvētku numurā.**

Kad Latvijā sāks audzēt banānus?

Viss ir citādāk, nekā jūs domājat

Klimata pārmaiņas jau ir fakts, kas liek rēķināties un domāt, kā dzīvot tuvākā un tālākā nākotnē, lai saimnieciski ekonomiskā dzīve uzplauktu, bet neradītu zaudējumus. Latvijā sen vairs nebrinās par vīnogu ražām, un ikgadējie vīna svētki Sabilē jau kļuvuši par populāru tradīciju. Ja aug un ražo vīnogulāji, kāpēc pie mums nevarētu audzēt arī banānkokus? Pavisam nopietni par šo tēmu runāja Latvijas Biškopības biedrības konsultants GUNTARS MELNIS, tiekoties ar mūspuses novadu biškopjiem kārtējā seminārā Balvos.

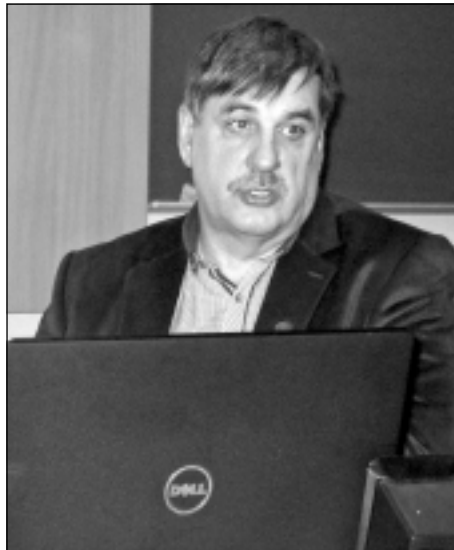

Foto - M.Sprudzāne

Dalās pieredzē un atziņās. Konsultants Guntars Melnis ir visai biežs viesis Balvos. Viņš, tiekoties ar biškopjiem, sniedz svarīgu informāciju par jaunumiem medus ražošanas nozarē.

Kāpēc lai neaugtu banāni?

Īpašs stāsts konsultantam ir par banāniem. Tos Turcijā audzē ne tikai atklātās plantācijās, bet arī augstās – piecus līdz septiņus metrus - siltumnīcās, turklāt vēl apkurināmās. Kādēļ tādas vajadzīgas, ja gaisa temperatūra ārā sasniedz vairāk nekā plus 30 grādus dienā, naktī nedaudz mazāk? Izrādās, banānu palmām nepatīk vējš, jo tas saplūnī lapas. Bet lapām ir galvenā nozīme, jo tieši tās fotosintēzes procesā izaudzē augļus. Kad lapas pagalam, raža iet mazumā – banānu ķekars kļūst retāks un mazāks, piemētas arī slimības. Viesojoties pie konkrētā saimnieka, pieredzes apmaiņas dalībnieki uzzināja faktu, ka viņš no hektāra iegūst 70 tonnas banānu ar pārdošanas cenu viens eiro kilogramā. Banānu ķekars sver no 50 līdz 70 kilogramiem. Siltumnīcās uzstādītas laistīšanas iekārtas, tur valda īsts tropu klimats, ir karsts un mitrs, un aug dažāda vecuma palmas. Ražojošie koki savā mūžā dod vienu reizi milzīgo banānu ķekaru, pēc tam vairs neražo un palmas nogriež.

Turcijā banānus novāc, kad tie ir zaļā krāsā. Šos zaļos viņi sauc par augļiem, bet, kad banāni kļūst dzeltenī, tad jau pārveršas par dārzeņiem. Dzeltēnos viņi izbaro lopiem. Pārsteidzošs ir banāna zieds - ļoti liels, kā plecīga vīrieša mugura aptuveni metra garumā. Banānus audzē pamatā kritainā augsnē, kam virspusē ir neliela auglīgās augšējās daļiņas. Augšējās daļiņas ir augsts - 6,5, kāds Latvijā ir retums, lielākoties tikai Zemgales pusē.

Pēc redzētā Turcijā konsultantam Guntaram Melnim radies secinājums: "Neredzu iemeslu, kādēļ šādas siltumnīcas nevarētu būt arī Latvijā un mēs nevarētu audzēt banānus."

Medus burciņas vairs nepērk

Turcijā tagad tirgo tikai šūnu medu. Tādu, glīti iesaiņotu, viņi pārdod veikalos, tirgošanās vietās, šūnu gabaliņus, saliktus trauciņos, piedāvā arī brokastis viesnīcās. Konsultants šo faktu uzsvēra īpaši, likdams aizmāties, ka tāds variants medus pārdošanā sagaida arī Latvijas biškopjus. "Tas ir rezultāts attieksmei pret medus kvalitāti. Arī Latvijā medus kvalitāte ar katru gadu pasliktinās. Ja turpināsim turēt bites nepiemērotā vidē,

Foto - M.Sprudzāne

Pārdod augļus. Turcija ir viesmīlīga zeme, kur tūristu uzmanību piesaista gan plašie augļu dārzi, gan arī iespēja nopirkt svaigus augļus, kas garšo pavisam citādāk, nekā atvestie uz Latviju.

Foto - M.Sprudzāne

Ciemos Turcijā. Konsultantam bija iespēja viesoties vairākās augļu ražotnēs un redzēt pārstrādes procesus, esot starptautiska mēroga delegācijas sastāvā.

Foto - no personīgā arhīva

Banānkoks. Banānkoks savas dzīves laikā uzražo tikai vienu banānu ķekaru un pēc tam nomirst. Taču pirms savas nāves viņš izšauj jaunu asnu, kas veido jauno krūmu. Viena krūma cikls ilgst apmēram 10 gadus.

nemainīsim savu domāšanu, tad būsiet spiesti pārdot tikai šūnu medu. Pircējs uzticas tikai kvalitatīvam medum, un šķidru medu, salietu burciņās, vairs nepirks," teica G.Melnis.

Jau vairāk nekā 10 gadus Latvijas biškopji Latvijā ievāko medu marķē ar preču zīmi "Ievākts Latvijā". Protams, pats galvenais

sava medus kvalitātes garantētājs ir biškopis vai precīzāk - viņa bites, kas aplidojušas Latvijas laukus, mežus un pļavas un savos stropos atnesušas mūsu dabas dāvāto brīnumu - ziemeļu ziedu nektāru. Tomēr pircējam ir drošāk, ja eksistē arī kvalitātes kontrole.

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

 Nepaies ne desmit gadi, kad arī mums būs pašiem savas banānu siltumnīcas. Un mēs ēdīsim savus banānus.

Mūsu veikalos pārdod arī vīģes lillīgā krāsā. Turcijā tādas uzskata par negaršīgām, jo ir pārgatavojušās. Viņi priekšroku dod gaišas krāsas vīģēm, kas ir piemērotas ēšanai svaigā veidā.

Arī Turcijā ēd arbūzus, taču sēklas viņi prom nemet, bet izkaltē, sagraudzē un iemānās par tām saņemt naudu, pārdodot par četriem eiro kilogramā. Netrūkst arī pistāciju dārzus, kuros aug divmetriņi koki. Kodolus izloba no apvalciņiem un, protams, tie nav apsālīti, kādus parasti var nopirkt mūsu veikalos. Mums tos pārdod tādas, skaidroja konsultants, lai cilvēkos izsauktu atkarības tieksmi un viņi šo produktu pirktu atkal un atkal. Ne velti sāli, arī cukuru ļoti veiksmīgi izmanto lielās industrijas ražotāji, ar mērķi iespējami vairāk pārdot savu produkciju.

Turcijā ēd arī zaļās krāsas mandarīnus. Skatoties uz tādiem, brauciena dalībnieki domājuši, ka noteikti tie nebūs ēdami, būs skābi, taču ar izbrīnu pārliecinājušies, ka mandarīni ir saldi un garšīgi. Taču dzeltenīgi oranžus mandarīnus, kādus mēs pērkam veikalos, paši turki neēd. Vēl kāds interesants turku atklājums saistās ar avokado, kam ir dažādas šķirnes. Pierasts, ka uzturā pēc nomizošanas lietojam tā sātīgo apvalciņu, taču turki atklājuši, ka pats vērtīgākais ķīmiskā sastāva ziņā tomēr ir kodols, tāpēc viņu mērķis ir panākt, lai tā saturs būtu garšīgs.

apstādījumi

Gandrīz kā Latvijā. Pēc šķirnēm puķu stādījumi Maskavā īpaši neatšķiras no Latvijas dobēm, taču to apmēri ir milzīgi. Ziedi ir dažādās krāsās, kas pāriet no vienas otrā, un dažāda izmēra, sākot no mazākiem līdz lielākiem.

Skats uz pilsētu. Vizinoties ar kuģīti pa Maskavas upi, iespējams baudīt pilsētas panorāmu no dažādiem skatu punktiem. Upes krastos vērojama dažāda ēku arhitektūra.

reāli. Tāpat kā ieroču attīstība. Neizjutu, ka tas ir milzīgs kaut kā slavinājums vai nopelums," secina Valentīna. Arī Ļeņina mauzoleju viņa, tāpat kā simtiem tūristu, apmeklējusi ziņkāres vadīta. Ja par to padomju laikā tik daudz runāts un ir izdevība būt Maskavā, - ir taču jāredz. Iljičs nav atšķīries no filmās un televīzijā redzētā. Pie mauzoleja nācies stāvēt rindā, ieejot tajā, vajadzēja izslēgt mobilos telefonus. Daudz iespaidīgāka bijusi sardzes maiņa Sarkanajā laukumā, kas tendēta uz skatītāju piesaistīšanu, Kremļa siena. Interesanti bija arī citi objekti, piemēram, vizināšanās pa Maskavas upi ar kuģīti, kad varēja vērot pilsētu gan upes kreisajā, gan labajā krastā.

Iespaidīgs skats. Valentīna atzīst, ka Kremļa siena ar Sarkanu laukumu izskatās iespaidīgi. Kad notiek sardzes maiņa, tūristu ir pilns laukums, ka pat ābolam nav kur nokrist. Tūristi arī stāv rindā uz mauzoleju, kas ārzemniekiem ir parasts tūrisma objekts kā visi citi jebkurā pasaules valstī.

Māsīcas. Krievijā dzīvojošais brālis savai meitai deva latviešu vārdu Daina, bet Latvijas brālis savai meitai izvēlējās vārdu Valentīna (attēlā - no kreisās), par kura izcelsmi var vēl strīdēties. Daina latviski nerunā, bet Latviju un savus latviešu radus apciemo katru gadu. Dainai ir pieaudzis dēls, kuram Maskavā ir sava zobārstniecības klinika, ir mazbērns.

Brīvbrīdi sagatavoja I.Zinkovska

CILVĒK ZIŅAS

Latvietim svarīga atkalredzēšanās

23.novembrī Medņevas tautas namā lustīgi aizvadīta "Večerinka". Medņevas tautas nama vadītāja Skaidrīte Šaicāne stāsta, ka šis pasākums Medņevā jau daudzus gadus ir milēts un cienīts, jo ikreiz apmeklētāji zvanījuši un pieteikuši galdiņus, lai kopā atpūstos pēc rudens darbu veikuma, lai kopā ar muzikantiem sevi uzlādētu, gūtu prieku un enerģiju turpmākajiem darbiem: "Mēs katrs piederam savai dzimtajai vietai, lepojāmies ar tās tradīcijām un cilvēkiem. Taču latvietis savā mentalitātē nav vienpatis, viņš prot draudzīgi sadzīvot ar citiem. Viņam raksturīga atkalredzēšanās! Atkalredzēšanās ar līdzcīvēkiem, draugiem, paziņām!"

Pirmie uz skatuves kāpa Medņevas tautas nama kapela "Egle" kopā ar vadītāju Initu Raginsku. Ciemos bija atbraukusi Viļakas kultūras nama kapela "Atzele". Jāzeps un Māris pēc skatītāju pieprasījuma muzicēja pat divas reizes. Skatītājus un klausītājus iepriecināja kā vienmēr elegantās Briežuciema "Dāmas", Bauskas "Ziņģes brāļi", kuru vadītājs Aigars Urtāns zālē sēdošos pārsteidza ar sev raksturīgām dziesmām. Neiztika arī bez atraktīvajiem muzikantiem Māra Sprīņa un Nikolaja Zaharova ar kapelu "Kramiņš".

Kā sauc cilvēku, kurš raksta dzejoļus?

Krišjāņu pagasta bibliotēkas vadītāja Sanita Sinele stāsta, ka pie pirmsskolas grupas bērniem ciemos bija atnācis Klauns Lenijs, kura lomā iejutās pati. Visi palasīja Līnas Ivanovas grāmatīņu "Zeķu Zaķa dzimšanas diena". "Bērni uzmanīgi klausījās, kā Lenijs lasīja grāmatu. Pēc tam viņi rotāja papīra tortes un izveidoja zeķes, ko dāvināt Zeķu Zaķim dzimšanas dienā. Kā jau kārtīgās ballītēs pienākas, gāja rotaļās, vingroja, dejoja un galvenais - pūta balonus. Klauns apsolīja, ka nāks ciemos decembrī, lai kopā ar bērniem atkal lasītu un radoši darbotos," stāsta Sanita. Viņa 23.novembrī čaklākos lasītājus veda uz Balvu Centrālo bibliotēku, kur ciemiņus gaidīja bibliotekāre Līgita, kura bija sagatavojusi dažādas aktivitātes. Lasot Ineses Zandares grāmatu "Ko teica gaiļa kungs", katram bērnam vajadzēja iejusties kāda dzīvnieka lomā, kura skaņa bija jāatdarina, līdzko grāmatā pieminēja viņa vārdu. Sekoja jautājumu spēle, kur katrs meta kauliņus un atbildēja uz jautājumiem. "Vislielākās grūtības sagādāja jautājums, - kā sauc cilvēku, kas raksta dzejoļus?" smeja Sanita. Viņa piebilst, ka interesants bijis uzdevumu rats, kur vajadzējis atbildēt uz jautājumiem, lasīt dzejoļus, uzminēt grāmatu varoņus un mīklas, likt puzzles. "Bērniem ļoti patika multfilmas skatīšanās un tvistera spēle, arī zviedru bērnu literatūrai veltītā izstāde "Kur bērnam augt". Viņi meklēja pazīstamos grāmatu varoņus. Visatpazīstamākā bija Pepija Garzeķe. Prieks, ka visi guva pozitīvas emocijas un jaunas idejas," gandarījumu pauž Sanita Sinele.

NEDĒĻAS CITĀTS

"Mūsdienu cilvēkam darbs ir saaudzis ar dzīvi. Ja darbs ir bezjēdzīgs, tad tāda ir arī dzīve."

(No lasītāju sarunas)

Redakcija atvainojas visiem, kurus "Cīvēkziņas" aizvainojušas vai aizvainos

